

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ

χα

53 Κ

ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ

3393

Λ Ο Γ Ο Δ Ο Σ Ι Α

15 ΜΗΝΩΝ

Ἄπὸ 22 Φεβρουαρίου 1919 μέχρι 31 Μαΐου 1920

ΣΜΥΡΝΗ

1920

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ

ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ

Λ Ο Γ Ο Δ Ο Σ Ι Α

15 ΜΗΝΩΝ

Ἄπὸ 22 Φεβρουαρίου 1919 μέχρι 31 Μαΐου 1920

ΣΜΥΡΝΗ

1920

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ

ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟΥ
ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ ΣΜΥΡΝΗΣ

Αί ὅπως ἐξαιρετικά περιστάσεις, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων διέρρευσεν ἡ δεκαπεντά-
μηρος κοινοτικὴ ἐργασία τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Ταμείου τῶν Πτω-
χῶν, διεγείρουσιν ἀσύνηθες πάντως ἐνδιαφέρον πρὸς τὴν λογοδοσίαν αὐτῆς, καὶ ἐν
συναισθήσει τούτου ἡ Ἐπιτροπὴ καθήκον νομίζει νὰ ὑποβάλῃ, πρὸς τῷ ἀπολογι-
σμῷ τῆς Διαχειρίσεως αὐτῆς, καὶ σύντομον ἔκθεσιν, τοῦ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο
ἐπιτελεσθέντος βιωτάτου καὶ πολυμεροῦς αὐτῆς ἔργου, μετὰ τῆς πελοιδήσεως, ὅτι
τὰ ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Φιλανθρωπικοῦ Ταμείου τῶν Πτωχῶν ἐπιτελεσθέντα εἶναι
προφανῆς καὶ ἀναντίρρητος ἀπόδειξις τῆς ζωτικότητος καὶ τοῦ σφρίγγου τῆς Ἰωνι-
κῆς Σμύρνης.

Ἦδη ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῆς ἀνακοχῆς τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου τὸ Κ. Φ. Τα-
μεῖον ἀπὸ Κοινοτικοῦ ἰδρύματος, ὄρισμενον ἐπιδιώκοντος φιλανθρωπικὸν σκοπὸν
καὶ γνωστοὺς καὶ περιορισμένους ἔχοντος τοὺς πόρους, ἐκ τῆς φορᾶς τῶν πραγμά-
των ἠναγκάσθη νὰ εὐρύνη τὴν δράσιν αὐτοῦ, ὡς τοῦτ' αὐτὸ ἔθνηκὸν ἴδρυμα, εἰς πολὺ
μεγαλειτέραν ἐνεργείαν ἀκίνα. Διότι αἱ φοβερὰι τοῦ πολέμου συνέπειαι—ὁ ἀποκλει-
σμός, ἡ διακοπὴ τῶν συγκοινωνιῶν καὶ ἡ θυσία τῶν πάντων εἰς τὸν βωμὸν τοῦ πο-
λέμου—ἐπήνεγκον ἀγνώστους τέως στερήσεις καὶ τὰς ἀπαραιτήτους αὐτῶν συνοδοῦς,
τὰς ἀσθενείας, ἃν πολλὰ προσέλαβον ἀπειλητικῶς ἐπιδημικὸν χαρακτήρα. Κακόβου-
λος δὲ πολιτικὸς ὑπολογισμὸς, ἐπὶ σκοπῷ τῆς ἀλλοιώσεως τῆς ἐθνολογικῆς μορφῆς
τῆς χώρας, ὑπὸ διαφόρους προφάσεις ἀνεστάτωσε τοὺς ἀνηρωτάτους ἑλληνικοὺς συ-
νοικισμοὺς τῆς Μικρασιατικῆς παραλίας διὰ τοῦ μετατοπισμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ κό-
σμου εἰς τὸ ἐσωτερικόν, διὰ τῆς ἀποσπάσεως τῶν νέων εἰς τὰς τάξεις τοῦ Τουρ-
κικοῦ Στρατοῦ ἢ εἰς καταναγκαστικά ἔργα καὶ διὰ τῆς τελείας διαρπαγῆς τῆς κινητῆς
καὶ ἀκινήτου αὐτοῦ περιουσίας· συνεπληροῦτο δ' οὕτω τὸ κακόν, ἀρχὴ τοῦ ὁποίου
ἐγένετο διὰ τοῦ ἐξηναγκασμένου εἰς τὰς παρακειμένας νήσους καὶ τὴν ἄλλην Ἑλλά-
δα διωγμοῦ τῶν Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν τῶν Μικρασιατικῶν παραλίων.

Ἐν μέσῳ ὅμως τῆς δεινῆς ταύτης δοκιμασίας ἡ Ἑλληνικὴ Σμύρνη, καὶ ἄλλως
γνωστὴ διὰ τὴν φιλανθρωπίαν τῆς, ὑψώθη ὑπερᾶνω ἑαυτῆς καὶ βαρὺν ἀναλαβοῦσα
ἀγῶνα περιέσωσε τὴν Ἐθνικὴν καὶ κοινωνικὴν αὐτῆς ὑπεροχὴν μεταξὺ οἰκτρῶν
ναναγίων, οὕτω δ' ἐπελθοῦσα ἡ παμπόθητος τῆς ἐλευθερίας ἡμέρα ἀνὶ ἔρειπιων
εὗρεν ἔθνηκῶς καὶ κοινωνικῶς συντεταγμένην Ἰωνίαν, φέρουσαν μὲν τὸν κίματον
τοῦ διανυθέντος ἀγῶνος καὶ πόνου καὶ τὰς ἀμυχὰς καὶ τὰς πληγὰς ἐπὶ τῆς ἀπεγνωσμέ-
νης πάλης, ἀλλὰ καὶ τὸ βραβεῖον τῆς νίκης τὴν ἔθνηκὴν καὶ κοινωνικὴν συνοχὴν.

Τὸ δὲ φιλανθρωπικὸν ἴδρυμα, τοῦ ὁποίου προέστημεν κατὰ τὴν κρισιμωτάτην
τοῦ ἀγῶνος τούτου περίοδον, περιφανῶς μαρτυρεῖ τὴν ἔσοχον καὶ θαυμασίαν ἀρε-

Τὰ δύο Ἀνώτατα Σώματα τῆς Κοινοτήτος, εἰς ἃ ὑπεβλήθη ἡ Λογο-
δοσία τοῦ Κ. Φ. Ταμείου τῶν Πτωχῶν, κατὰ τὴν κοινήν συνδρίαν τῆς
1) Ἰουλίου ἐ. ἔ., ἐνέκριναν τὴν δημοσίευσιν αὐτῆς.

την τῆς ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Σμύρνης· τὴν φιλάνθρωπιάν καὶ τὸ φιλάλληλον. Οἱ μεγάλοι ἀριθμοὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ τελευταίου δεκαπενταμήνου καὶ ἡ πολυμερὴς καὶ πολυπλοκὸς ἔργασία, ἧς ἀμυδρὰν κατωτέρω εἰκόνα παρέχουμεν, εἶναι τιμιώτατος τίτλος τῆς Σμυρναϊκῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος, οὐδενὸς ἄλλου δευτέρου ἢ κατώτερου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐξέλεγε καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα αὐτῆς τῇ 22 Φεβρουαρίου 1919 ἀποτελεσθεῖσα ἐκ τῶν κ. κ. Σωκράτους Ἰορδανίδου, Δημητρίου Δουρουδόγλου, Κωνσταντίνου Κολυβά, Θωμᾶ Ἰωαννίδου, Νικολάου Ἐμμανουηλίδου (μετ' οὐ πολὺ παραιτηθέντος), Δημητρίου Βεϊνόγλου, Γεωργίου Σπανοῦδη Ἱατροῦ, Σόλωνος Ἀθανασοῦλα, Ἀλφρέδου Καρμανιόλου καὶ Γεωργίου Κρητικοῦ, καὶ προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σμύρνης κ. Λουσοστόμου. Μετὰ τὸν καταρτισμὸν αὐτῆς διὰ τῆς ἐλογῆς τοῦ μὲν κ. Σ. Ἰορδανίδου ὡς ἀντιπροέδρου, τοῦ δὲ κ. Δ. Δουρουδόγλου ὡς Ταμίου, ἡ Ἐπιτροπὴ προέβη ἀμέσως εἰς τὴν κατανομήν τῆς ἔργασίας αὐτῆς συμφῶν πρὸς τὰς νέας ἀποδοκίμας συνθήκας, τὰς δημιουργηθείσας ἰδίᾳ ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1918, περὶ τὴν δρᾶσιν τοῦ φιλάνθρωπικοῦ ἡμῶν ἰδρυμάτος· διότι εἰς τὸ εὖρον καὶ πολυμερὲς ἔργον τῆς *συνήθου*; *φιλάνθρωπίας*, τὸ ὁποῖον κατὰ τὰ ἐτη τοῦ πολέμου καὶ ἰδίᾳ ἀπὸ τῆς ἀνακαχῆς εἶχε καταστῆ ἀλείριως πολὺπλοκον, προσετέθη τὸ πολὺ μεγαλύτερον καὶ σπουδαίον ἔργον καὶ διὰ τὸν ἔθνικὸν χαρακτήρα αὐτοῦ μᾶλλον ἐπιείγον ἔργον τῆς *περιθάλψεως καὶ παλιννοστήσεως* τῶν κατὰ τὸν πόλεμον μετατοπισθέντων καὶ ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1918 εἰς τὰς κατεστραμμένας ἐστίας αὐτῶν ἐπανακαμπτόντων Ἑλλήνων.

Καὶ ἡ μὲν *συνήθου* *φιλάνθρωπία* διενηγοεῖτο μέχρι τότε α) διὰ τῆς ἐφ' ἑαυτῆς παροχῆς χρηματικῶν βοηθημάτων συστάσει ἀξιοπύτων προσώπων ἢ ἰδρυμάτων, ὡς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, τῆς Ὑπάτης Ἀρμοσθείας, τῆς Ἀρμενικῆς καὶ Ἰσραηλιτικῆς Κοινότητος καὶ διαφόρων Ὀθωμανικῶν Ἀρχῶν· β) διὰ τῆς δις τοῦ ἔτους διανομῆς βοηθημάτων, κατὰ τὸ Πάσχα καὶ τὰ Χριστούγεννα εἰς διάφορα πρόσωπα, συστάσει τῶν κατ' ἐνορίας ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἰδρυθεισῶν φιλάνθρωπικῶν Ἀδελφοτήτων Κυριῶν ἢ τῶν Ἐπιτροπῶν τῶν Ναῶν· γ) διὰ μηνιαίων ἐπιδομάτων εἰς δεινοπαθοῦσας οἰκογενείας, μὴ συνειθισμένας εἰς τῆς ἐταπεινῶσιν· δ) διὰ παροχῆς προχείρας μικρῶν βοηθημάτων, κατὰ τὴν ἐπιτόπου ἀντίληψιν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ε) διὰ χρημάτων καθαρᾶς καὶ ἐλαφροῦς τροφῆς εἰς μέγαν ἀριθμὸν ἀπόρων εἰς τὸ ἀπὸ τοῦ 1914 κατὰ τὴν συνοικίαν Φασουλᾶ λειτουργοῦν Συσσίτιον τῶν πτωχῶν, τὸ ὁποῖον μετ' ἄλλων παραρτημάτων, ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας, ἀνὰ τὰς διαφόρους συνοικίας τῆς πόλεως, ἐπιχορηγεῖται εἰς τὰς ἀνάγκας καὶ τῶν πολυπληθῶν θυμάτων τοῦ χριστιανικοῦ διωγμοῦ τῶν παραλίων Ἑλληνικῶν πόλεων.

Πρὸς τελεσφορωτέραν διαρρύθμισιν τοῦ εἶδους τούτου τῆς φιλάνθρωπίας ἡ Ἐπιτροπὴ προέβη εἰς τὴν σύνταξιν κανονισμοῦ κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τοῦ ἐν Ἀθήναις λειτουργοῦντος Ἰδρυμάτος τῆς Περιθάλψεως, μετὰ τῶν ἀπαραιτῶν συμπληρωμάτων, τὰ ὁποῖα ἐπέβαλλε τὸ σμυρναϊκὸν περιβάλλον καὶ αἱ τοπικαὶ ἀντιλήψεις. Διενήργησεν ἔπειτα ἐξέλεξε ἐπιτόπιον τῶν καταλόγων τῶν κατ' ἐνορίας ἀπόρων, πρὸς ἀποφυγὴν κακῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν φιλάνθρωπων αἰσθημάτων τῶν ἐνοριακῶν Ἐπιτροπῶν ἢ τῶν Ἀδελφοτήτων τῶν Κυριῶν· κατήργησε δὲ καὶ τὸ σύστημα τῶν μηνιαίων ἐπιδομάτων. Ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ ἰδίᾳ καὶ ἐν τῇ καθόλου δράσει αὐτῆς ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκ καθήκοντος ἐκφορεῖ τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῆς καὶ τὸν ἔπαινον εἰς τὰς εὐγενεῖς Κυρίας καὶ Δεσποινίδας, ὅσαι διὰ τῆς προθυμοτάτης αὐτῶν ἀρωγῆς, ὡς μέλη τῶν ἐνοριακῶν Ἀδελφοτήτων τῶν Κυριῶν, ἀνεκούφισαν ἐπαισθητῶς τὸν πενόμενον κόσμον καὶ διηκούσαν τὸ ἄλλως δυσχερέστατον τῆς Ἐπιτροπῆς ἔργον. Τὸ ἔργον αὐτῶν ὡς καὶ τὸ τῶν Ἐνοριακῶν Ἐφοροεπιτροπῶν ἐλπίζομεν, ὅτι θὰ γίνῃ βάσις πρὸς συστηματοποίησιν τοῦ τρόπου τῆς ἀνακουφίσεως τῶν ἀληθῶς ἀπόρων ἢ πενομένων τῆς μεγάλης ἡμῶν πόλεως.

Τὸ δεύτερον ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς—ἡ *περιθάλψις καὶ κατεύθυνσις* τῶν παλιννοσούντων καὶ διὰ τῆς Σμύρνης διερχομένων πολυπληθῶν προσφύγων καὶ ἀπο-

λυθέντων στρατιωτῶν ἀπεδείχθη ἀλείριως πολυπλοκώτερον καὶ πολυμερέστερον τοῦ πρώτου. Τὸ ἔργον τοῦτο, γνωστὸν εἰς τὸ Κεντρικὸν Φιλάνθρωπικὸν Ταμεῖον ἤδη καὶ κατὰ τὸν πόλεμον, κατὰ τὴν ἀναστάσει τῶν χριστιανικῶν πληθυσμῶν τῆς παραλίας καὶ ἀποστολὴν αὐτῶν διὰ Σμύρνης εἰς τὸ ἐσωτερικόν, καὶ ἀπὸ τῆς ἀνακαχῆς διὰ τῆς Σμύρνης ἀπελθόντων εἰς τὰς ἐστίας αὐτῶν, καὶ πρὸς τοὺς ὁποίους τὸ Κ. Φ. Ταμεῖον παρέσχε πᾶσαν δυνατὴν ἀρωγὴν εἰς χρήματα καὶ εἰς πράγματι, δαπανήσάν ἐκ τῶν περιορισμένων εἰσέτι τότε πόρων αὐτοῦ, κατέστη πολὺ σπουδαιότερον ἰδίᾳ ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ 1918.

Ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῆς ἀνακαχῆς τοῦ πολέμου ἡ Σμύρνη κατέστη τὸ κέντρον, ὅπουθεν διήρχοντο κατὰ χιλιάδας α) οἱ εἰς τὰς ἐστίας αὐτῶν ἐπανερχόμενοι Ἑλληνικοὶ πληθυσμοί, οἱ βιαίως ἐκπατρισθέντες εἰς τὸ ἐσωτερικόν τῆς Μ. Ἀσίας, καὶ ἤδη ἐκ Σμύρνης κατὰ ξηρὰν ἢ διὰ θαλάσσης κατευθυνόμενοι εἰς Κυθωνίας, Δαυδανέλια, Καλλιπολιν, Μωδρον, Πάνορμον, Κων/πολιν, Μάκριν, Ἀττάλειαν, Μαγνησίαν, Μεγαμένην, Σῶμα, Κιχαγατς, Ἀφίον—Καραχισὰρ, Ἀιδίνιον, Σπάρτην Πισιδείας Δενιζλή, Θράκη, Μακεδονίαν καὶ λοιπὴν Ἑλλάδα· β) οἱ ἐκ τοῦ Τουρκικοῦ Στρατοῦ ἀπολυθέντες χριστιανοὶ στρατιῶται καὶ οἱ ἐπιζήσαντες καὶ ἀπαλλαγέντες ἐκ τῶν εἰς τὰ καταναγκαστικὰ ἔργα κατὰ τὸν πόλεμον ἀποσταλέντων Ἑλλήνων· γ) οἱ ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἄλλοθεν ἀπολυθέντες χριστιανοὶ στρατιῶται αἰχμάλωτοι, οὓς ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἀπέλυσε εἰς τὰ ἴδια, καὶ δ) τινὲς τῶν ἐξ Ἑλλάδος ἐπανερχομένων προσφύγων, τῶν πρὸ τοῦ πολέμου καὶ ἐν ἀρχῇ καταφυγόντων ἐκεῖσε. Κατὰ τὸ δεκαπενταμήνον τῆς διαχειρίσεως τῆς Ἐπιτροπῆς διάστημα ὁ ἀριθμὸς πάντων τούτων, ὅσοι ἐκ Σμύρνης διήλθον καὶ εἰς ὅσους ὑπὸ ἕνα ἢ ἄλλον τύπον τὸ Κ. Φ. Ταμεῖον παρέσχε βοηθήματα, ἀνῆλθον εἰς 30.000 περίπου ἄτομα πάσης ἡλικίας καὶ ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ἀνεξαρτήτως φύλης καὶ θρησκείματος· διότι ἡ Ἐπιτροπὴ μετὰ τῆς αὐτῆς προθυμίας καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς διακρίσεως προσήλθεν ἀρωγὸς ἐξίσου πρὸς τοὺς ὀρθοδόξους Ἑλληνας ὡς καὶ πρὸς τοὺς πολυπληθεῖς Καθολικοὺς, Ἀρμενίους καὶ Ἰσραηλίτας, ἰδίᾳ δὲ τοὺς δεινοπαθήσαντας Μουσουλμάνους, οὓς εἴτε αἱ Τουρκικαὶ ἀρχαὶ εἴτε ἰδιῶται συνίστων εἰς αὐτήν.

Ἡ εἰς πάντας τούτους παρασχεθεῖσα ἀρωγὴ συνίστατο εἰς τὴν ἐκ τοῦ ἀτμοπλοίου ἢ τοῦ σιδηροδρόμου παραλαβὴν αὐτῶν καὶ τῶν πραγμάτων τῶν, τὴν μεταφορὰν αὐτῶν εἰς διάφορα κέντρα καὶ συνοικισμοὺς προσφυγικούς, εἰς τὴν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐν Σμύρνη διανομῆς αὐτῶν διατροφῆν, ἔνδυσιν, ἱατρικὴν καὶ πᾶσαν ἄλλην περίθαλψιν, τὴν ἐξέυρεσιν καταλλήλου ἔργασίας εἰς τοὺς θέλοντας ἐξ αὐτῶν νὰ ἐργασθῶσι καὶ εἰς τὴν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀποστολὴν εἰς τὰς ἐστίας αὐτῶν κατὰ ξηρὰν ἢ διὰ θαλάσσης.

Πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ μεγάλου τούτου ἔργου τῆς παλιννοστήσεως καὶ περιθάλψεως 30.000 προσφύγων ἡ Ἐπιτροπὴ εἰργάσθη καὶ ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῆς—συνεδριάζουσα δις μὲν τῆς ἐβδομάδος τακτικῶς, ἐκτάκτως δ' ὅσάκις τοῦτο ἐπιεικῶς ἢ ἀνάγκη ἀπῆτει—καὶ διὰ τῆς ἀναθέσεως εἰδικῶν ἀποστολῶν εἰς ὄρισμένα αὐτῆς μέλη. Οὕτως οἱ μὲν ἀνέλαβον τὴν εἰς εἶδη διανομῆς βοηθημάτων εἰς τοὺς πρόσφυγας, ἄλλοι τὴν ἐπιστάσιαν τοῦ Συσσίου, ἐπεκτείναντος τὴν φιλάνθρωπικὴν αὐτοῦ δρᾶσιν καὶ εἰς τοὺς πρόσφυγας, ἄλλος τέλος διηύθυνε τὰ κατὰ τὴν παραλαβὴν, ἐγκατάστασιν καὶ ἀποστολὴν εἰς τὰς ἐστίας αὐτῶν τῶν προσφύγων, τὸ σπουδαιότατον δηλ. πολυπλοκώτατον καὶ κοπιωδέστατον μέρος τῆς ὅλης ταύτης ἔργασίας. Πρὸς τοῦτο καὶ τὰ μέλη καθ' ἑκάστην διὰ τῆς προσωπικῆς αὐτῶν ἐπιβολῆς καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῆς ἐλάμβανον καὶ ἐφήρμοζον μέτρα, ἐκάστοτε ὑπὸ τῶν περιστάσεων ἐνδεικνύμενα, διὰ τὴν διευκόλυνσιν τοῦ ὅλου ἔργου τῆς παλιννοστήσεως τῶν προσφύγων. Οὕτω π.χ. κατορθώθη νὰ φιλοτιμηθῶσι μὲν οἱ ἰερατοὶ καὶ οἱ ὁδηγοὶ ἀμαξῶν ὅπως ἐλαττώσωνται κατὰ τὸ ἥμισυ τὴν ἀμοιβὴν αὐτῶν κατὰ τὴν ἀποβίβασιν ἢ μεταφορὰν τῶν προσφύγων, νὰ δεχθῶσι δὲ μέχρι τινὸς καὶ αἱ διευθύνσεις τῶν ἀτμοπλοικῶν Ἐταιριῶν καὶ τῶν Σιδηροδρόμων Ἀιδίνιου καὶ Κασαμπ. Σημαντικὴν ἐλάττωσιν τοῦ

τιμήματος τῶν εισιτηρίων διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν προσφύγων. Οὕτω δ' ἱκανῶς ἀνεκουφίσθη τὸ Κεντρικὸν Φιλ. Ταμεῖον εἰς τὰς διὰ τὴν παλινόστησιν αὐτῶν γινόμενας δαπάνας.

Οἱ κατὰ δεκάδας χιλιάδων ἐν Σμύρῃ συγκεντρούμενοι πρόσφυγες ἐπιμελεία τῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἔργου τῆς περαιτέρω αὐτῶν τύχης κατενεμήθησαν εἰς προσφυγικοὺς συνοικισμοὺς κατὰ μικρὰς ἢ μεγάλας ομάδας εἰς τὰς σχολὰς τῶν συνοικιῶν τῆς πόλεως, εἰς τοὺς περιβόλους τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τοῦ Νεκροταφείου, εἰς μεγάλας ἀποθήκας ὁμογενῶν, ἀφιλοκερδῶς παραχωρησάντων αὐτὰς ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ τούτου σκοτοῦ, καὶ ἰδίᾳ εἰς τὸ Μπαχρη-μπαμπᾶ, ὅπου πολλάκις συνεκεντρώθησαν μέχρι 3.000 πρόσφυγες.

Τὴν τοιαύτην τῶν προσφύγων ἐγκατάστασιν διεδέχτο ἀμέσως ἡ φροντίς περὶ διατροφῆς, ἰατρικῆς καὶ ἄλλης αὐτῶν περιθάλψεως καὶ περὶ ἀποστολῆς περαιτέρω εἰς τὰς ἐστίας αὐτῶν. Καὶ ἡ μὲν **διατροφή** αὐτῶν ἀνετέθη εἰς τὸ Συσσιτίον καὶ τὰ ἐν ἐν Μπαχρη-μπαμπᾶ καὶ κατὰ τὴν συνοικίαν Ἀγ. Ἰωάννου (Σχοινάδικα) παρατηρήματα αὐτοῦ, πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἔργου τοῦ ὁλοίου ἢ Ἐπιτροπῆ ἐξετύπωσε καὶ ἐφωδίασε πρὸς πρόσφυγας δι' ἰδιαιτέρων δελτίων, παρέχουσα εἰς αὐτοὺς καθαρὰν καὶ ἐλαφρὴν τροφήν. Τὴν Ἐπιτροπὴν ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ τῆς διατροφῆς τῶν προσφύγων μετ' αὐταπαρνήσεως ἐβοήθησαν Συμβουλία Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων, πρὸς ἃς δημοσίᾳ ἐκφράζεται ἡ εὐγνωμοσύνη αὐτῆς. Ἐδαπάνησε δὲ εἰς τὴν διατροφήν τῶν προσφύγων ἡ Ἐπιτροπὴ 61.113 ὄθμ. λίρας, χορηγήσασα κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο 780.000 μερίδας ἄρτου καὶ φαγητοῦ.

Τοὺς πρόσφυγας, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὁρακένδύτους καὶ τῶν πάντων σχεδὸν στερομένους, — κατ' ἔξοχὴν δὲ τοὺς ἐξ Ἀξαρίου μετὰ τὴν ἀνακατάληψιν αὐτοῦ ὑπὸ τῶν Τούρκων (περὶ τὰς 8.000) καὶ ἐξ Αἰδινίου μετὰ τὴν καταστροφήν τῆς ἀτιχοῦς τῆς πόλεως (4.500) — ἐπέιγουσα ἀνάγκη παρίστατο ὅπως ἐνδύσῃ ἡ Ἐπιτροπὴ. Μὴ περιορισθεῖσα δὲ εἰς μόνην τὴν Σμύρνην καὶ τοὺς δι' αὐτῆς διελθόντας πρόσφυγας ὧν περὶ τὰς 10.000 ἐνέδουσε, συνεδραμε καὶ δι' ἐνδυνάτων καὶ διὰ χρηματικῶν βοηθημάτων τοὺς εἰς Μοσχονίσιον, Π. Φώκαιαν, Βρυούλλα καὶ Καράμπουρνα παλινστήσαντας πληθυσμούς. Πρὸς τοῦτο δὲ εἴτε διαθέτουσα τὰς εἰς εἶδη προσφοράς φιλανθρωπῶν κυριῶν καὶ κυριῶν εἴτε καὶ αὐτὴ ἐπὶ τόπου ἀγοράζουσα τοιαῦτα διένεμεν εἰς τοὺς πρόσφυγας κατὰ τὰς ἐκαστοτε παρουσιαζομένας ἀνάγκας. Μετ' εὐννομοσύνης δὲ ἡ Ἐπιτροπὴ ἀναγράφει ἐνταῦθα τὰς δωρεὰς τῶν ἐν Παρισίοις Ἑλλήνων διὰ τῆς εὐγενεστάτης κυρίας Μ. Α. Ρωμάνου τοῦ διατραπευτοῦ ἐν τῇ Γαλλικῇ πρωτεύουσῃ πρεσβε. τοῦ τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Πατριωτικοῦ Ἰδρύματος, τὴν ἐξ Ἀμερικῆς διὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου ἀποσταλεῖσαν ἱματισμοῦ καὶ ὑποδημάτων, καὶ τὴν τῆς Ὑπᾶτης Ἀρμοσθείας γενναίαν χρηματικὴν προσφοράν διὰ τὸν ἱματισμὸν τῶν προσφύγων Ἀξαρίου καὶ Αἰδινίου, ἡμῖς δὲν ἀναγράφεται εἰς τὸν προσηρητημένον ἰσολογισμὸν τοῦ Κ. Φ. Ταμείου, αἱ περὶ αὐτῆς ὑποβληθέντος ἰδιαιτέρου ἰσολογισμοῦ εἰς τὴν Ὑ. Ἀρμοσθείαν.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἰατρικὴ καὶ καθόλου ὑγιεινὴ περιθάλψις τῶν προσφύγων δὲν ἦτο ἡ τελευταία τῆς Ἐπιτροπῆς μέριμνα. Οἱ ἐξαιρετικοὶ ὄροι, ὕψ' οὓς ἐν συνωστισμῷ ἔζον ὀλόκληρον οἰκογενεῖαι, συνεπιγόν τὴν ἐμφάνισιν καὶ πολλάκις τὴν ἀπειλητικὴν διάδοσιν μολυσματικῶν νόσων μεταξὺ τῶν προσφύγων. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἔγκαιρος ἐσπευσε νὰ διορίσῃ δύο ἐπιμόσθους ἰατροὺς ὅπως ἐπιβλέπωσι τοὺς πρόσφυγας εἰς τὰ μέρη τῶν καταυλισμῶν αὐτῶν, ἐχορήγει δὲ καὶ ὑγιεινὴν τροφήν διὰ τὸς ἀσθενεῖς. Κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν προσφύγων εἰς τὰς ἐστίας τῶν ἢ Ἐπιτροπῆ πλὴν τῶν εισιτηρίων καὶ τῶν ἄλλων δαπανῶν μετακινήσεως παρεῖχεν εἰς αὐτοὺς καὶ χρηματικὴν ποσὸν διὰ τὰς ἀπολύτους αὐτῶν ἀνάγκας. Ἐν τῷ ἔργῳ τῆς ὑγιεινῆς περιθάλψεως ἡ Ἐπιτροπὴ οἱχί σπανίως εἶχε τὴν πρόφροναν ἀντίληψιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐργ. Ἐργ. Σταυροῦ.

Ἐκ τῆς ἀνωτέρω συντόμου ἐκθέσεως προφανῆς καθίσταται ἡ σπουδαιότης τῆς

διεξαχθείσης ἐργασίας, εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τῆς ὁποίας ἡ Ἐπιτροπὴ συνήντησε πλείστας, πολλάκις ἀπροσδοκίτους δυσχερεῖας, ἵνα μὴ εἴπωμεν περὶ τῶν ὅλως φυσικῶν καὶ συνήθων δυσκολιῶν καὶ ἀνωμαλιῶν καὶ ἀτελειῶν, αἵτινες παρομαρτοῦσιν εἰς ἔργον, ἀποβλέπον ὁμαδικὰς μετακινήσεις ἀνθρώπων πάσης τάξεως καὶ ποικίλων χαρακτήρων καὶ ἀντιλήψεων, τοὺς ὁποίους περισφίγγει πάντοθεν ἡ στέρησις, ἡ κακουχία, πρόσφατα ἢ παρόντα ἢ καὶ ἀναμενόμενα οἰκογενεϊκὰ ἢ καὶ προσωπικὰ δυστυχήματα, καὶ παρὰ τῶν ὁποίων δὲν δύναται τις ν' ἀπαιτήσῃ ἡρεμίαν πνεύματος, λογικὴν ἐκτίμησιν τῶν περιστάσεων, τάξιν καὶ ὑπομονήν. Εἰς τοιαύτας ὁμαδικὰς θεωμηρίας καὶ αὐτὴ ἡ φιλανθρωπία ἀντὶ εὐλογίας γεννᾷ ἀγανάκτησιν εἰς τὸν ἐξεργετούμενον καὶ δυσφορίαν καὶ ἀπογοιήτευσιν εἰς τὸν εὐεργέτην. Ἀλλὰ πλὴν τοῦ συνήθους τούτου φαινομένου ἡ Ἐπιτροπὴ συνήντησε τὰς ἀδικαιολογήτους γραφειοκρατικὰς διατυπώσεις τῶν τούρκων ἀστυνομικῶν καὶ τελωνειακῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες ἐδυσχεραίνον τὸ ἔργον τῆς ἐπιγούσης παραλαβῆς ἢ ἀποστολῆς ἑκατοντάδων πολλάκις ἀνθρώπων, καθ' ἣν στιγμήν οὔτε τοῦ ἔτους ἢ ὥρα οὔτε τῶν πλοίων τὸ δρομολόγιον ἐπέτρεπον τὴν ἐπ' ἀπειρον συντήρησιν αὐτῶν.

Καὶ ἐν τούτοις τὸ ἔργον διετέθη μετὰ τόσης ἀποτελεσματικότητος, ὥστε συνέβη πολλάκις αὐθημερὸν μὲν νὰ συντελεσθῇ ἡ παραλαβὴ καὶ περαιτέρω ἀποστολὴ ὑπερεκατὸν προσφύγων, ἐφωδιασμένων διὰ πάντων τῶν βοηθημάτων, ὅσα Ἐπιτροπῆ ἠδύνατο νὰ διαθέσῃ ὑπὲρ αὐτῶν, ἐνῶτε δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ μετακινηθέντων προσφύγων νὰ ὑπερβῇ τοὺς 500, ὡς τοῦτο συνέβη τὴν 14ην Μαρτίου 1919, ὅτε διὰ μόνου τοῦ ἀτμοπλοίου «Συρία» ἀπεστάλησαν εἰς Λαοδανέλλια, Καλλιπολιν, Μάδρον, καὶ Κωνσπολιν 572 πρόσφυγες, διὰ δὲ τὴν ἀπροσδόκητον ἀλλαγὴν τοῦ δρομολογίου τοῦ πλοίου, ἀναχωρήσασατος τὴν 14 ἀντὶ τῆς δευτέρας 15 τοῦ μηνός, ἡ συνάθροισις, ὁ ἐφοδιασμὸς, ἡ ἐγγραφή καὶ ἡ ἐπιβίβασις αὐτῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου συνετελέσθη εἰς τέσσαρας μόνους ὥρας.

Πρὸς ἐπιτυχεστέραν διεξαγωγὴν τοῦ τοιούτου ἔργου αὐτῆς ἡ Ἐπιτροπὴ πλὴν τῆς προσωπικῆς ἀδιακόπου ἐργασίας πάντων τῶν μελῶν αὐτῆς, ἠναγκάσθη ν' αὐξήσῃ, ἀναλόγως τῶν αὐξανόμενων ἀπαιτήσεων αὐτοῦ τοῦ ἔργου, τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Κεντρικοῦ Φ. Ταμείου, ἰδίᾳ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν κατὰ συνοικίας προσφυγικῶν ομάδων καὶ τοῦ Συσσιτίου, ἀμείβουσα αὐτοὺς ἀναλόγως πρὸς τὰς καταληκτικὰς καθ' ἑκάστην αὐξανόμενας ἀνάγκας τοῦ βίου. Ἐκ τούτου αἱ διὰ ὑπαλλήλους δαπάναι ἀνήλθον εἰς Λ. Ὄθ. 5503.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν **δαπανῶν** διὰ τὸ ἔργον αὐτῆς, τὸ πρωτοφανὲς διὰ τὴν Σμύρνην καὶ τὴν καθόλου Ἀνατολήν, τοῦ ὁποίου αἱ διαστάσεις ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἀπροσδοκίως καὶ καταληκτικῶς ἠξάνοντο καὶ ἐκ τούτου καθίστατο ἀδύνατος πᾶσα πρόβλεψις, πᾶς καὶ κατὰ προσέγγισιν ἔτι οἰκονομικὸς προὑπολογισμὸς, ἡ Ἐπιτροπὴ ἐνήργησε μὲν καὶ αὐτὴ ἐκ τῶν ἐνότων εἰς τὴν αὐξήσιν τῶν συνήθων πόρων τοῦ Κ. Φ. Ταμείου (δίσκων καὶ εισφορῶν τῶν Ναῶν) ἀλλ' ἰδίως καὶ κατ' ἔξοχὴν ἐστηρίχθη εἰς τὴν μεγαλειώδη καὶ θαυμαστὴν καὶ παντὸς ἐπαίνου ἀνωτέραν ἐκδήλωσιν τῆς φιλετικῆς τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀλληλεγγύης, ὅστις εἴτε κατ' ἄτομα εἴτε κατ' ὁμάδας ἦρθη εἰς τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων καὶ τῆς ἀπ' αἰῶνων ἀνεγνωρισμένης εἰς αὐτὸν ἀρετῆς, τῆς ἀποτυπωμένης εἰς τὴν φιλανθρωπίαν καὶ τὸ φιλόλληλον. Τὴν ἀφθονον ἰδιωτικὴν προποθύλιναν ἀδρότητα ἐνίσχυσε κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἡ ἀρωγὴ μεγάλων Ἐπιτροπῶν, ὁποῖαι πανταχοῦ γῆς ὑπὸ Ἑλλήνων σνέστησαν ὑπὸ ποικίλα μὲν ὀνόματα, ὑπὸ ἓνα ὁμως ὑπέρτατον σκοπὸν—τὴν ἀνακούφισιν τῆς ἐθνικῆς δυσπραγίας, τὴν σωτηρίαν τῆς φιλετικῆς συνοχῆς ἐν μέσῳ τῶν ἐκ τοῦ δεινοῦ πολέμου φρικωδῶν ναυαγίων. Εἴτε εἰς γενναῖα χρηματικὰ ποσὰ εἴτε εἰς εἶδη ἱματισμοῦ καὶ φαρμάκων καὶ τῶν τοιούτων πάντοθεν ὑπεστηρίζετο ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Κ. Φ. Ταμείου εἴτε ἀπ' εὐθείας πρὸς αὐτὴν πεμπομένων τῶν βοηθημάτων εἴτε ἐπ' ὀνόματι τοῦ Σεβασμ. Πρεσβ. αὐτῆς Μητροπολίτου ἡμῶν, διὰ χειρὸς τοῦ ὁποίου οὐκ εὐκαταφρόνητα ποσὰ καὶ εἶδη ἱματισμοῦ καὶ ὑποδημάτων ἔλαβεν ἡ Ἐπιτροπὴ. Εὐαρέ-

στον δὲ καθήκον ἐπιτελεῖ ἡ Ἐπιτροπὴ μνημονεύουσα μετ' εὐγνωμοσύνης τῶν μεγάλων δωρεῶν καὶ βοηθημάτων τοῦ θαυμασίου Πατριωτικοῦ Ἰδρύματος, τῆς Κεντρικῆς ἐν Κωνσταντινῶν Ἐπιτροπῆς τῶν μεταπολιθέντων Ἑλληνικῶν πλιθυσμῶν, τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐπιτροπῆς τοῦ Μητροπολίτου, τοῦ Σωματείου τῶν ἐν Σμύρῃ ἀλευροβιομηχανίων καὶ ἀλευρεμπόρων, ὧν ἡ φιλανθρωπικὴ δρασίς ἐπεξετάθη καὶ εἰς ἄλλα σημεῖα τοῦ κοινοτικοῦ ἡμῶν βίου διὰ δαπάνης σημαντικῶν ποσῶν, ἀνακουφισάντων τὰ ἐν Σμύρῃ καὶ εἰς τὰ περίχωρα εὐαγῆ καὶ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα, καὶ ἐκφράζει εἰς πάντας τὴν ἀπειρον εὐγνωμοσύνην τῶν ἀνακουφισθέντων δυσμοίρων τοῦ πολέμου θυμάτων. Ἰδιαίτατα ὁμῶς τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ ἑαυτῆς καὶ τῶν εὐεργετηθέντων ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπευθύνει πρὸς τὴν Σεβ. Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν ἐκπροσωποῦσαν αὐτὴν ἐνταῦθα Ὑπ. Ἀρμοστείαν, ἐκικουρήσασαν τὸ ἔργον ἡμῶν δι' ἡγεμονικῶν εἰσφορῶν εἰς χρήματα καὶ εἰς εἶδη, περὶ ὧν ὁμῶς ἐν καιρῷ ἐκάστοτε ὑπεβάλλετο ἴδιος ἀπολογισμὸς εἰς αὐτήν.

Οἱ κατωτέρω παρατιθέμενοι ἐν τῷ ἰσολογισμῷ τῆς δεκαπενταμῆνου διαχειρίσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἀριθμοὶ εὐγνωμοσύνης καὶ ἰσχυρότερον παντὸς ἄλλου ἐπιχειρήματος ὁμιλοῦσι περὶ τῶν διαστάσεων, εἰς ἃς ἀνεπτύχθη ἡ δρασίς τοῦ Κ. Φ. Ταμείου ἐν συναφείᾳ μετὰ τῆς ὑπηρεσίας τῆς παλιννοστίσεως καὶ περιθάψεως τῶν προσφύγων κατὰ τὸ εἰρημένον διάστημα χρόνου, καθ' ὃ ἐδαπανήθησαν 117.550 ὀθωμ. λίραι, δι' ὧν ἐπὶ δεκαπεντάμηνον ἐγράφη καὶ ἐνεδύθη πεινῶν καὶ γυμνητεῶν κατὰ χιλιάδας Ἑλληνικὸς κόσμος καὶ ἐπετεύχθη ἡ εἰς τὰς ἐστίας αὐτῶν ἐπάνοδος 30.000 ἀνθρώπων, οἵτινες ἐν Σμύρῃ, ὀπόθεν διήλθον, εὖρον στέγην, τροφήν, περίθαλψιν, τὰ μέσα τῆς εἰς τὰς πατρίδας αὐτῶν ἐπανόδου καὶ σχετικῶν χρηματικῶν βοηθήματα.

Ἡ τιμὴ πάσης ταύτης τῆς ἐργασίας δικαίως πρέπει ν' ἀποδοθῆ εἰς τὴν μεγάλην μας Σμύρην, ἥτις καὶ πρὸ τῆς 2ας Μαΐου καὶ μετὰ τὴν ἀλησμόνητον ἐκείνην τῆς ἐλευθερίας ἡμέραν κατείχε καὶ διετήρησεν εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου θέσιν ἐντιμοτάτην καὶ σὺδενὸς ἄλλου δευτέραν.

Ἐν Σμύρῃ τῇ 31 Μαΐου 1920.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Σ. ΙΟΥΡΑΝΙΔΗΣ
Δ. ΔΟΥΡΟΥΔΟΓΛΟΥΣ
ΚΩΝΣΤ. ΚΟΥΒΑΣ
Θ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ
Δ. ΒΕΓΙΝΟΓΛΟΥΣ
ΣΟΛ. Σ. ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΑΣ
Γ. ΣΠΑΝΟΥΔΗΣ
ΑΛΦΡ. ΚΑΡΜΑΝΙΔΗΣ
Γ. ΚΡΗΤΙΚΟΣ

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΦΙΛΑΝΘΡ. ΤΑΜΕΙΟΥ ΠΤΩΧΩΝ

31 Μαΐου 1920. — Τὸ ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον τοῦ Κεντρικοῦ Φιλανθρ. Ταμείου τῶν Πτωχῶν ἀποτελεῖται σήμερον ἀπὸ τὰ κάτωθι ἀναφερόμενα ποσὰ ὡς ἐξῆς:

1ον Ἀπὸ τριάκοντα τρεῖς (ἀριθ. 33) Ὁμολογίας Ἑλλην. Ἡνοποιημένου Δανείου 1898 πρὸς 5 ο)ο φέρουσαι ἐπ' αὐτῶν καὶ τὸ τελευταῖον τοκομερίδιον τοῦ Δεκεμβρίου 1919.

Ἀριθ. 388141—388150	Μετοχαὶ δέκα ἀριθ. 10
> 387301—387310	> > > 10
> 353911—353920	> > > 10
> 037788	< μία > 1
> 037791	> > > 1
< 037792	> > > 1

Μετοχαὶ τριάκοντα τρεῖς 33

Ὀνομαστικὴ ἀξία ἐκάστης μετοχῆς Δρ. 100

= Δρ. 3300 πρὸς γρ. 14

Γρ. 46200

2ον Ἀπὸ πενήκοντα (ἀριθ. 50) Μετοχὰς Λαχειοφύρου Ἐθνικοῦ Ἑλλ. Δανείου τῶν 300000000 Δρ. ὡς ἢ ὑπ' ἀριθ. 375 ἀπόδειξις τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν ἡμερομηνίας 8 Μαΐου 1920

Δραχμαὶ 9613 πρὸς γρ. 12 $\frac{42 \ 1}{100}$

» 119440

3ον Ἀπὸ κατάθεσιν μετρητῶν παρὰ τῇ Τραπεζῇ Ἀθηνῶν ὡς ὁ Γενικὸς Ἰσολογισμὸς.

» 430000

4ον Ἀπὸ τὴν ἀξίαν ἐννεμήκοντα τεσσάρων (94) στεφάνων, ἐν καλῇ καταστάσει εὐρισκομένων ἐντὸς τοῦ γραφείου πρὸς γρ. 600 ἕκαστον

> 56400

5ον Ἀπὸ ὕλικὰ διὰ τὴν κατασκευὴν στεφάνων, εὐρισκόμενα ἐντὸς τοῦ Γραφείου ἐκτιμηθέντα

> 65055

Τὸ ὅλον Γρ.

717095

SIAMMOON